

Arlekin, Pietrowiak, "Jak zostałam wiedźmą". Premiera

...a jak już zasną, to nie śni im się nic ładnego, nie, tylko że mają więcej, więcej, więcej, więcej – albo że mają mniej, mniej, mniej, mniej, ciągle mniej, prawie nic.

Dorota Masłowska, Jak zostałam wiedźmą

Tak, jak współczesne krainy snów różnią się od tych dawnych, tajemniczych, tak współczesne bajki różnią się od tych klasycznych. Dorota Masłowska, jedna z najbardziej poczytnych polskich pisarek, w swoim jedynym tekście napisanym dla dzieci, zaprasza nas w podróż do bardzo, bardzo współczesnej baśni. Baśni wypełnionej... zwykłymi postaciami, takimi jak pracownik stacji benzynowej, kasjerka hipermarketu, konsultantka firmy kosmetycznej czy mama ćwicząca taekwondo. Są w niej też wszechobecne dzisiejsze gadzety: iPhone'y, puderniczki czy samochody, a pośród nich pojawia się... wygłodniała Wiedźma, która poszukuje niegrzecznego, idealnego do schrupania dziecka. Pewnego dnia znajduje Dziewczynkę, jednak elektroniczny wykrywacz wskazuje, że dziecko jest „zbyt dobre” i może okazać się trujące. Jedynym rozwiązaniem w tej sytuacji staje się zmieszanie Dziewczynki z jakimś niegrzecznym Chłopcem. Używając Pyłu Sennego, dzięki któremu przeniosą się do Snu Krainy, a także atomizera „Podmiana Myśli”, Wiedźma wysłała Dziewczynkę na poszukiwanie niegrzecznego Chłopca. Podróż okazuje się brzemienna w skutkach dla Wiedźmy, Dziewczynki oraz pozostałych bohaterów.

- Wybrałam Masłowską, bo chciałam pracować nad współczesnym tekstem. Mnie interesuje ten świat, współczesny świat, i wiem, jak dzieci, które dzisiaj żyją są umiejscowione we współczesności pod każdym względem. Wierzę, że bardziej przemawiają do nich bajki i postacie, które są bliższe ich codziennej rzeczywistości. – mówi reżyserka Ewelina Pietrowiak. – Swoim spektaklem chciałam opowiedzieć o tym, co dziś jest niezwykle istotne. Problem konsumpcjonizmu, podatności na reklamę jest gangreną dzisiejszych czasów i dotyczy nas wszystkich, zarówno dzieci, jak i dorosłych, bo wszyscy na co dzień zmagamy się z refrenem „więcej, więcej, więcej” – presją otoczenia, naciskami marketingowymi, opinią innych. To wieczne nienasycenie, chęć kupna, potem chęć zmiany na nowe, na jeszcze lepsze, na kolejny model - jest jakimś szaleństwem. Wystarczy przejść się do jakiegokolwiek galerii handlowej w czasie wyprzedaży i poobserwować ten niepoczytalny, ślepy tłum kupujący najczęściej rzeczy wcale mu niepotrzebne. – dodaje.

Dorota Masłowska, niezwykle umiejętnie i nienachalnie prowadzi wątek wiecznego nienasycenia, zarówno dzisiejszych dorosłych, jak i dzieci; ich manii kupowania wszystkiego, ślepej podatności na reklamę, wiecznie niezaspokojonego głodu posiadania. Podążając przez miasto i zaglądając ludziom w okna Wiedźma zauważa, że pragnienie „więcej” jest nie tylko wypowiedane i realizowane na jawie, ale też w ludzkich snach.

- Bardzo ważny i ciekawy trop w tej sztuce, na który chciałam zwrócić uwagę, to to, co dzieje się z rzeczami, które wyrzucamy? Z zabawkami, ciuchami, elektroniką... One się przecież nie rozpuszczają, nie znikają, one gdzieś trafiają, coś zaśmiecają, czy zabierają nam kolejny kawałek naszej wspólnej ziemi. Te wszystkie kwestie dla mnie jako reżysera, czytelnika współczesnej literatury, ale i członka naszej społeczności są bardzo nęcące. – opowiada Ewelina Pietrowiak.

W spektaklu poetycki tekst Doroty Masłowskiej jest w dużej mierze śpiewany, co zbliża jego formę nieco do musicalu - muzykę do songów „z wiedźmim” pazurem napisał Łukasz Damrych, który w łódzkim Arlekinie przygotowywał muzycznie w ubiegłym roku „O dwóch takich, co ukradli księżyc”.

Spektakl trwa 80 minut i jest przeznaczony dla widzów od 8 lat.

Spektakl został zakwalifikowany do udziału w 26. Ogólnopolskim Konkursie na Wystawienie Polskiej Sztuki Współczesnej.

Ewelina Pietrowiak

Reżyserka teatralna i operowa, scenografka. Absolwentka Wydziału Architektury Politechniki Poznańskiej, Wydziału Reżyserii Akademii Teatralnej im. A. Zelwerowicza oraz Podyplomowych Studiów na Uniwersytecie Muzycznym im. F. Chopina w Warszawie. Zadebiutowała „Pokojówkami” J. Geneta w warszawskim Teatrze Ateneum. Na tej scenie zrealizowała również „Sonatę jesienną” I. Bergmana, „Trash story czyli sztukę niepamięci” M. Fertacz oraz „Kasta la Vista” S. Thiéry. Reżyserowała między innymi w warszawskim Teatrze Syrena oraz w Teatrze Dramatycznym musicale „Cabaret” Kander-Ebba oraz „Kinky boots” H. Fiersteina. W teatrze operowym zadebiutowała realizacją „Jutra” T. Bairda w Operze Wrocławskiej. W kolejnych sezonach wyreżyserowała „Halke” Stanisława Moniuszki, „Carmen” G. Bizeta, „Matkę czarnoskrzydłych snów” H. Kulenty a także prapremierę opery Z. Krauzego „Pułapka” na podstawie dramatu T. Różewicza. Kolejne premiery to m.in. „Uprowadzenie z Seraju” W.A. Mozarta, „Semiramida riconosciuta” L. Vinci, „Don Desiderio” J.M.K. Poniatowskiego oraz „Space Opera” A. Nowaka w Teatrze Wielkim w Poznaniu. Jest wykładowcą na Wydziale Sztuk Sceniczných Akademii Muzycznej w Łodzi. W latach 2011-2013 pełniła funkcję dyrektora artystycznej Teatru im. L. Solskiego w Tarnowie. Została nagrodzona Złotą Różą - nagrodą tygodnika Temi za „wyprowadzenie tarnowskiej sceny na prostą po kilku latach marazmu i przyciągnięcie do teatru widzów”.

Jest laureatką wielu nagród za realizacje scenograficzne i reżyserskie, w tym m.in.:

- nagroda dla najlepszego scenografa XIV Międzynarodowych Toruńskich Spotkań Teatrów Lalek za scenografię przedstawienia „Wierszalin. Reportaż o końcu świata”,
 - nagroda im. Zbigniewa Krawczyńskiego przyznana przez Rektora Akademii Teatralnej w Warszawie za dobrze rokujący początek pracy zawodowej,
 - nagroda indywidualna za reżyserię przedstawienia „Kasta la Vista” na XV Ogólnopolskim Festiwalu Komедии TALIA,
 - nagroda główna za spektakl „Kasta la Vista” na V Katowickim Karnawale Komедии,
 - Teatralna Nagroda Muzyczna im. Jana Kiepury dla najlepszego reżysera
- Za swoje realizacje operowe została nominowana do Paszportu Polityki w kategorii Muzyka Poważna.

Ola Reda

Absolwentka Wydziału Scenografii (2013-2018) oraz Wydziału Konserwacji Dziel Sztuki (2009-2016) ASP w Warszawie. Zajmuje się projektowaniem scenografii i kostiumów teatralnych. Współpracowała między innymi z Teatrem Dramatycznym m.st. Warszawy, Teatrem Ateneum w Warszawie, Operą Śląską w Bytomiu, Teatrem Nowym w Łodzi, Teatrem Telewizji Polskiej. Została dwukrotnie wyróżniona w konkursie o Nagrodę Scenograficzną im. Jerzego Moskala (2016, 2018), a w 2019 roku nominowana do nagrody Teatrów Muzycznych im. Jana Kiepury w kategorii najlepsza scenografia. Jej prace były prezentowane na wystawach w kraju i za granicą, m.in. ‘PQ+2019 - Prague Quadriennial of Performance Design and Space’ (2019); ‘Costume at the Turn of the Century, 1990-2015’ (2018), „Coming Out - Najlepsze Dyplomy ASP” (2018), w Instytucie Teatralnym im. Z. Raszewskiego w Warszawie (2019). Od 2018 roku pełni funkcję asystenta w Pracowni Projektowania Kostiumu Wydziału Scenografii ASP w Warszawie.

Martyna Kander

Absolwentka Wydziału Sztuki Mediów i Scenografii ASP w Warszawie (2012); w ramach programu Socrates Erasmus studiowała również w Accademia di Belle Arti w Wenecji. Zrealizowała spektakle

na scenach operowych i dramatycznych, m.in. w Operze na Zamku w Szczecinie, Operze Nova w Bydgoszczy, Operze Kameralnej w Warszawie, Teatrze Powszechnym w Warszawie, Teatrze Studio w Warszawie, Teatrze im. Juliusza Słowackiego, Teatrze Narodowym w Warszawie, Teatrze Wielkim w Poznaniu, Teatrze Lalka, Teatrze Guliwer. Współpracowała m.in. z Grażyną Kanią (Sebastian X Noréna, 2012; Romeo i Julia Shakespeare'a, 2013), Waldemarem Raźniakiem (Scena na wypadek deszczu Cottona, 2013; Joanna Szalona; Królowa Janiczak, 2013; Aksamitny królik Williams, 2014; Otello Shakespeare'a, 2015), Natalią Kozłowską (Księżycowy Pierrot Schönberga, 2013 – kostiumy; Agrippina Händla, 2014 – kostiumy; Pigmalion Rameau, 2015), Natalią Babińską (Hrabina Marica Kálmána, 2014; Rigoletto Verdiego, 2014; The Turn of the Screw Brittena, 2016, Straszny dwór Moniuszki, 2019), z Marcinem Hycnarem (Tonacja blue Hare'a (2014), Romeo i Julia Shakespeare'a (2015), Opowieści o zwyczajnym szaleństwie Zelenki (2016), Opowieść zimowa Shakespeare'a (2017), Księżniczka na opak wywrócona Calderona de la Barki, Fizycy Durrenmatta), Robertem Bondarą (Legenda Bałtyku Nowowiejskiego, Szeherazada Rimskiego-Korsakowa, Medea Barbera), Maciejem Prusem (Letnicy Gorkiego).

Wzięła udział w kilku wystawach, m.in. The International Stage Design Students' Works Exchange w National Centre for the Performing Arts w Pekinie (2012), Scenografia 6D w Muzeum Śląskim w Katowicach (2012), Kostium na przełomie wieków w Państwowym Centralnym Muzeum Teatralnym im. Aleksieja Aleksandrowicza Bachruszyna w Moskwie (2015), Wymiary scenografii w Muzeum Śląskim w Katowicach (2016). Dwukrotnie została wyróżniona stypendium Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego za wybitne osiągnięcia artystyczne oraz nagrodami za twórczość na polu scenografii, w tym Nagrody im. T. Roszkowskiej, Nagrody im. Jana Kiepury, Nagrody im. J. Moskala na Festiwalu Nowej Scenografii oraz Nagrody Specjalnej ZASP im. A. Pronaszk. Od 2014 roku pracuje Wydziale Scenografii ASP w Warszawie, gdzie w 2018 roku obroniła tytuł doktora sztuki.

Łukasz Damrych

Pianista, aranżer, kompozytor oraz producent muzyczny. Twórca muzyki do kilkunastu spektakli, przez wiele lat współpracował z teatrem akrobatycznym Ocelot. Na 26. Przeglądzie Piosenki Aktorskiej we Wrocławiu (2006), występując jako akompaniator Bartosza Porczyka, otrzymał nagrodę „Tukan Aranżer”, przyznawaną za najlepszą aranżację muzyczną. Jest także autorem muzyki i aranżacji utworów w autorskim spektaklu artysty pt. „Smycz” oraz producentem muzycznym jego debiutanckiej płyty pt. „Sprawca” (2011). Jako klawiszowiec od wielu lat współpracuje z takimi wykonawcami i zespołami, jak: The Positive (Mateusz Krautwurst), Natalia Lubrano, Alicja Janosz czy Mesajah. Od 2009 aranżuje, nagrywa i produkuje muzycznie płyty Katarzyny Groniec. Zaaranżował i wyprodukował również płytę pt. „ZOO - piosenki Agnieszki Osieckiej” (2014). Ma na koncie produkcję debiutanckiej płyty Małgorzaty Kuś - Shata QS pt. „Man kind”. W 2013 razem z zespołem Shata QS wygrał 6 edycję programu muzycznego Must Be The Music Tylko Muzyka. W 2012 roku za produkcję muzyczną płyty wrocławskiego gitarzysty bluesowego pt. „Bartek Miarka band” otrzymał nagrodę Gazety Wyborczej. Z łódzkim Teatrem Lalek Arlekin współpracował już w 2019 roku, tworząc świetne aranżacje i część muzyki do spektaklu „O dwóch takich, co ukradli księżyc”.

Teatr Lalek Arlekin im. Henryka Ryla w Łodzi

Premiera - 24 października (sobota) 2020 r. godz. 17.00

Adaptacja i reżyseria - Ewelina Pietrowiak

Scenografia i kostiumy - Ola Reda, Martyna Kander

Muzyka - Łukasz Damrych

Choreografia - Tomasz Graczyk

Przygotowanie wokalne - Martyna Henke

Reżyseria światła - Małgorzata Sendke

Asystentka reżysera - Karolina Zajdel

Obsada:

Wiedźma - Adrianna Maliszewska

Żuleria/Grzeczny Chłopiec - Agata Butwiłowska

Dziewczynka - Joanna Wiśniewska

Kasjerka Śmidla - Klaudia Kalinowska

Mama Dziewczynki/Niegrzeczna Dziewczynka - Karolina Zajdel

Mama Bogusia/Sęp - Katarzyna Stanisł

Konik - Wojciech Stagenalski

Boguś - Wojciech Schabowski

Sęp/Pracownik Stacji - Michał Szostak

Link do teasera: <https://youtu.be/UJkeOpVpUgk>

[mat. prasowe](#)